

Jeg beder Dem gøre den Anvendelse af dette, som er et Udtryk for adskillige Lægefolks og end flere Kunstneres Mening, som De maatte ønske og finde den rette.

Ærbødigst

A. Houggaard,
Fuldmægtig, Foraarvej 7.

Reformerne i Telegrafvæsenet.

„Kvindernes Blad“ er navnet på et tillæg, som følger med „Nationaltidende“ og de andre ferslewske blade en gang om ugen. Dette organ har i den senere tid åbnet et felttog mod kvindesagen. Det er ikke blot i hyppige, indflettede bemærkninger og hip — men ligefrem i én serie artikler, som synes at være skrevet for det samme.

I anledning af en sådan antikvindesagsartikel i „Kvindernes Blad“ Onsdagen d. 15. Marts, undertegnet *Fru Lucretia*, har vi modtaget følgende svar, som ikke har kunnet finde optagelse i „Kv. Bl.“.

Fremskridt!

Fru Lucretia!

De kan rigtig godt gratulere de kvindelige Telegrafister til Nattevagterne, — og uden at De derfor i nogen særlig Grad behøver at kondolere deres mandlige Kolleger. Hvis De i Aanden ser en Række svagelige Kvinder, der tager Brødet ud af Munden paa en Række kraftige, arbejdstørstende Familiefædre, saa ser De fejl. — Foreløbig har kun een Kvinde paa Statstelefonstationen en Nattevagt om Ugen; men naar de Mænd, der for Tiden besørger de øvrige Nattevagter, efterhaanden gaar fra, glæder vi Kvinder (Stationens faste Personale) os meget til at overtage dem alle.

En Funktionær kan nemlig ved en fast ugentlig Nattevagt tjene ca. 300 Kr. ekstra om Aaret, uden at hun derfor har Udsigt til at miste noget af sit gode Huld. En Nattevagt betales, naar Telegrafisten tager ordinær Tjeneste Dagen efter, med 6 à 7 Kroner, og hun har saa endda 6—7 Timers Fritid næste Formiddag, (omtrent 4 Timers Søvn vil i Reglen kunne paaregnes paa Nattevagten). Eller hun har Lov til at tage helt fri Dagen efter, saa kan hun skaffe sig den ganske respektable Hviletid af mindst 24 Timer. Hun tjener i sidste Tilfælde 3 Kr.

At vi har faaet Adgang til Nattevagt paa vor egen Station er ikke mere end billigt, da Loven hjemler Kvinder ved Telegrafvæsenet lige Ret med Mænd. Tilladelsen er givet i Lighed med, hvad der finder Sted paa Københavns private Telefoncentral, i Tyskland, Norge og vistnok i Sverige.

Naa, De lader imidlertid til at være ked af Reformen og til at synes meget bedre om Indenrigsminister Bramsen, der skulde forbyde Kvinders Nattearbejde.

Men kan overhovedet Kvinders Nattearbejde forhindres? Skulde det forbydes, maatte Vaagekoner og Sygeplejersker indskrænke deres Virksomhed til om Dagen, Kontrolbetjente maatte foretage en Razzia gennem den ganske By Kl. 9 om Aftenen, slukke Sypigernes Lamper og tage Sytøjet fra dem, De selv, Fru Lucretia, maatte, om ogsaa De havde Selskab til Kl. 3, lade Deres Pige holde Fyraften Kl. 9, og hvis det Tilfælde skulde indtræffe, at De skulde skænke Deres lykkelige Ægtemand en Arving ved Nattetid, maatte De vente med Fødselshjælperens Assistance til næste Dag.

Kvindearbejde overhovedet om Natten, kan ikke forhindres, hvorfor saa netop forbyde et Arbejde, der skaffer Kvinderne en god Indtægt uden derfor i nogen Maade at nedbryde deres Helbred?

De skriver, Fru Lucretia, at det er tvivlsomt, om Kvinder skal have samme Ret som Mænd, og at denne Sætning hviler paa Paastanden om, at Kvinder har samme Evner og Kræfter som Mænd. Nuvel, lad saa Mænd og Kvinder prøve Kræfter. Gaar det godt, ja, saa er alt vel, gaar det galt, ja, saa vil jeg tillade mig at hævde, at Kvinderne alligevel bør have samme „Ret“ som Mændene, d. v. s. lige Adgang med Mændene til at udnytte deres Evner og Kræfter. Det kan da nemlig ikke være Deres Mening, at vi skulde kunne naa til det Resultat, at alle Kvinder var svagere og dummere end alle Mænd. Selv om Mænd i de fleste Tilfælde havde Overtaget, saa vilde der altid være Enkelttilfælde, hvor en Kvinde var den dueligste.

Med Hensyn til Deres Slutbemærkning, skal jeg kun sige, at vist vil Fremtidens Ministre sørge for Oprettelse af Fælleskøkkener, Asyler og Børnehaver, men naar der foresvæver Deres livlige Fantasi noget om Oprettelsen af et Slags Stutterier, hvori Kvinden ikke skal bestille andet end at føde Børn, saa hører det til en Samfundsordning, vi nu forlængst er komne bort fra; den herskede f. Eks. i det gamle Grækenland. Kvindesagens Principper stræber efter at vise en Samfundsordning, hvor Kvinder, ved Siden af at føde Børn, kan have Interesse for menneskeligt Arbejde og for Samfundsforholdene i det hele taget.

Ærbødigst

M. Petersen,
Telegrafist.